

Šolanje na daljavo

Na praksi na Irskem sem bila,
na vse skrbi pozabila.
Ko domov sem prispela,
nas korona je zadela.

Doma le štirinajst dni naj bi bili,
smo se za počitnice zbal vsi.
Si zoome naložili
in vsem napotkom učiteljev sledili,
žal se v šolo nismo vrnili.

A saj ni bilo tako hudo, kot tarnali smo.
Tudi na daljavo znanje gre v glavo,
le druženje manjka »tapravo.«
A ne skrbimo in se ne jezimo,
raje skupaj virus zajezimo.

Nika Kumar, PV3

Mentorica: Andreja Breznik

Občutenje

Občutek ta,
ki prav vsak med nami kdaj ga ima.
Ko občutiš samoto, obkrožen z ljudmi,
srce močno te zaskeli.
Svobode preveč je že,
vedno bolj stiska te.

Sam s sabo si,
vse gre mimo tebe,
čas pa stoji.
Vsaka sekunda šteta,
od življenja ti je vzeta.
Ura pa enkrat do konca odbije,
in takrat vse v eno se izlije.

Tam nekje,
kjer izpolnijo vse skrite se želje,
na tistem mestu tam,
kjer nihče ne želi si stran.
Tam nekje,
kjer trate zelene ...
Tam nekje,
kjer rožce cvete ...
Tam bom našla.

Dolgo bom iskala,
a bo se splačalo
in vsak delček mene bo iz teme pobralo.
Hočem najti tisti kraj,
ki tu ga ni,
hočem le dobro OBČUTITI.

Tea Pori, OT3

Mentorica: Andreja Breznik

Izguba vsega meni ljubega

Iz dneva v dan me je manj.

Moja brezskrbna mladost se
sprevrača v kruto realnost sveta,
ki sem jo strahoma opazovala v
fantazijskih filmih, kjer je moril virus.

Okrog letam z masko in metrom in litri razkužila.

Izubljam svobodo,
omejujejo mi gibanje, druženje, prijateljevanje,
povsod le ukrepi, ukrepi, ukrepi!
Sleherni dan vse huje in huje,
vse več okuženih, bolnih,
vse več žrtev, žalosti, depresije.

Poročila polna svaril, opozoril, prepovedi.

Vsiljene maske – izgubljen nasmeh, dotik, bližina dvojine.

Boli nasilna ločenost,
ki je zarezala med nas
in pustila posledice,
prinesla osamljenost, izoliranost ...

Mineja Husić, PV3

Mentorica: Andreja Breznik